

[Axel Kristensen.]

på forholdene, at det ville være rimeligt til den tid at tage spørgsmålet op til grundig behandling.

Ændringen fra 3½ pct. til 4 pct. skete, medens folketinget havde juleferie, og hvis der overhovedet skulle være mening i at fremsætte forslag, måtte det være et forslag, der kunne behandles hurtigt. Selv om vi indleverede forslaget så hurtigt, som det kunne ske, afviste finansministeren det delvis med, at det var for sent, at ændringen ikke kunne passes ind i år. Der var derfor ingen mening i på daværende tidspunkt at rejse nogen stor principiel diskussion, der naturligvis ville tage tid og kræve en langvarig udvalgsbehandling, føre til en sammenknytning af de principielle spørgsmål og det, vi havde ønsket, nemlig en udskydelse af afgørelsen, til man vidste, hvordan forholdene ville komme til at ligge. Det var helt rimeligt, at vi anlagde dette synspunkt.

Der er dog nu skabt nogen klarhed over, hvordan man ser på sagen, og det viser sig, at vi har den samme skillelinje, som vi er vant til, når vi forhandler med socialdemokratiet, og at det vel i nogen måde har støtte fra de mindre partier; de accepterer denne politik og er ganske ligeglade med opsparringen.

Hvis man ser på udviklingen i omegnskommunerne omkring København, Tårnby, Rødovre, Hvidovre, Gladsaxe og Herlev, ved man, at ubemidlede mennesker, der ved stor sparsommelighed af deres indtægter har betalt veje, kloakanlæg, købt grund, bygget hus, på deres gamle dage bliver vanskeligt stillet på grund af inflationen; men man er altså i stand til at feje det til side ved at sige: ja, ja, de mennesker har måske mistet et par tusinde kroner i købeevne af deres pension, man herregud, husene er jo steget, så de kan bare optage lån og spise deres opsparede midler op. Det er det svar, man fra socialdemokratiets side har at give disse folk. Det viser tankegangen og mentaliteten, og det viser, at selv om vi nok så meget havde taget en principiel diskussion op, var vi ingen vegne kommet, fordi der er en forskellig grundopfattelse af, hvad der gavnligt og rimeligt i denne sag.

Jeg skal ikke prøve på at rulle hele denne diskussion op igen, men vil blot sige

til det ærede medlem hr. Holger Eriksen, som taler om grundspekulanterne, at han jo kunne undersøge, hvem det er, der ejer jorden rundt omkring København og dermed er prisbestemmende. Det er kommunerne og boligelskaberne. De har købt det hele op, så der ingenting er tilbage. Kommuner og stat har ved at lave så snævre zonegrænser sørget for, at der ingen udbud bliver, eller at udbuddet bliver for lille. Det var det samme, jeg sagde forleden dag, da vi diskuterede byggesituationen. Sandheden er, at den politik, der er ført fra regeringens og socialdemokratiets side med støtte af de to små partier, har presset byggepriser og grundpriser op, således at de mennesker, der har sparet op for at skaffe sig egen bolig, nu skal belastes med høje skatter og andre byrder. Sådan ligger det, men det nytter ikke at diskutere det længere, sagen er jo afgjort. For min del skal jeg anbefale, at man stemmer for lovforslaget.

Axel Sørensen: Når de ærede forslagsstillere ikke har kunnet opnå flertal for det foreliggende lovforslag, tror jeg, grunden er ligetil. Det skyldes, at ligningsrådet enstemmigt har truffet afgørelse om, at lejeværdien for skatteåret 1960-61 beregnes med 4 pct. af ejendomsskyldværdien i stedet for som tidligere med 3,5 pct. Inden for det radikale venstre betragter vi en sådan enstemmighed som et vigtigt argument og mener ikke, at man bør modsætte sig en beslutning som den trufne, særlig ikke nu, hvor skatteligningen delvis er foretaget og beregningen af kommuneskatten allerede har fundet sted. Derfor vil vi, når lovforslaget kommer til afstemning, stemme imod det.

Det er jo sådan, som det er nævnt her, at man søger huslejeværdien for ejere af enfamiliehuse ansat til den virkelige udlejningsværdi, og det finder vi rigtigt. Det er nævnt af enkelte ordførere, at der ved den gældende form for beregning af lejeværdien for bolig i egen ejendom finder en større eller mindre begunstigelse sted i forhold til lejere af lejlighed. Det at være lejer har imidlertid både en lysside og en vrangside. Det er let at gå ind i en lejlighed og benytte sig af den, men man har også vedligeholdelsespligt. Omvendt må man huske på, at den mand, der bygger sit eget hus, får